

Sentencja

Artykuł 5 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje nałożenie opłaty skarbowej od wynagrodzenia wypłacanego przez spółkę kapitałową kilku instytucjom bankowym, którym spółka ta powierzyła świadczenie usług pośrednictwa finansowego w celu, po pierwsze, opublikowania ofert odkupu lub zakupu obligacji, które skutkują ostatecznym wygaśnięciem długu, jako obligacje te odzwierciedlają, po drugie, wprowadzenia na rynek i subskrypcji nowych obligacji oraz, po trzecie, subskrypcji nowych akcji w celu podwyższenia jej kapitału zakładowego, niezależnie od tego, czy spółki emitujące odnośne papiery wartościowe są prawnie zobowiązane do skorzystania z usług osoby trzeciej, czy też zdecydowały się na skorzystanie z tych usług z własnej woli.

(¹) Dz.U. C 389 z 10.10.2022.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 20 czerwca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Törvényszék – Węgry) – SOLE-MiZo Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-426/22 (¹), SOLE-MiZo)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 183 – Zasady skuteczności i neutralności podatkowej – Odliczenie podatku naliczonego – Zwrot nadwyżki – Obliczenie odsetek należnych z tytułu utraty możliwości dysponowania nadpłaconym, podlegającym odliczeniu VAT, niezwróconym z naruszeniem prawa Unii – Spadek wartości pieniądza]

(2023/C 329/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SOLE-MiZo Zrt.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

Artykuł 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz zasady skuteczności i neutralności podatkowej

należy interpretować w ten sposób, że:

stoją one na przeszkodzie praktyce państwa członkowskiego polegającej na obliczaniu odsetek od nadpłaconego, podlegającego odliczeniu podatku od wartości dodanej (VAT), niezwróconego przez to państwo członkowskie po upływie rozsądnego terminu z naruszeniem prawa Unii, przy zastosowaniu stopy odpowiadającej stopie podstawowej krajowego banku centralnego, powiększonej o dwa punkty procentowe, w przypadku gdy odsetki od owego nadpłaconego VAT są naliczane w okresie pomiędzy ostatnim dniem na złożenie deklaracji za dany miesiąc a ostatnim dniem na założenie deklaracji za kolejny miesiąc bez zastosowania odsetek mających na celu zrekompensowanie spadku wartości pieniądza spowodowanego upływem czasu po tym okresie do dnia, który z jednej strony przypada po ogłoszeniu wyroku, w którym Trybunał stwierdził to naruszenie prawa Unii, a z drugiej strony przypada przed rzeczywistą zapłatą odsetek od wspomnianego nadpłaconego VAT, w zakresie, w jakim praktyka ta może pozbawiać podatnika stosownego odszkodowania z tytułu straty spowodowanej utratą możliwości dysponowania odnośnymi środkami finansowymi i nie jest w stanie skompensować obciążenia ekonomicznego związanego z kwotami nienależnie niezwróconego podatku.

(¹) Dz.U. C 340 z 5.9.2022.